In hoc libello Continentur

¶ Septenaria sodalitas litteraria Germanie
¶ Ausonij Sententie septem Sapientum septenis versibus explicate.
¶ Eiusdem Ausonij ad Drepanum de ludo septem sapientum.
¶ Epistola sancti Hieronymi ad magnū Oratorem vrbis de legendis & audiēdis poetis.

¶ Septenaria sodalitas Litteraria Germanie

¶ Septem castrensis Danubiauus

Si clara grecie recenseo lumina
Et ratieos septem globos vincencia
Dicinitatis rite munus exequor
Seruant eoas graius et gete plagas
Qua pontico septem hostijs bister mari
Illabitur septemplici haud nilo minor
Hinc nomen est septem datum castrensibus

¶ Dantiscanus Aistulanus

Munita septem est Rhoma collibus sacris
Quos inter edibus superbis arduus
Suum potens tarpeius exrulit caput
Musis palatinus sacer: cauum incolunt
Aues auentinum: cupido celium
Sed exquilinus et quirinalis pium
Jouem vident in viminalis vertice

¶ Pomeranus Codoneus

Metropolitanas feroz alemania
Orbes habet septem vt domus thomulea
In collibus septena templa condidit
Treuetis vetusta et dicior colonia
~~Et sexonum terris~~ madeburgum nobile
Et littorales arcticum prope circulum
Premensis et rigensis vrbs sauromatum

¶ Albinus Luneburganus

Superba cecropis bifrontis patria
Fecunda que artis edidit septem sacras
Septem sophie gloriatur lumina
Habere: quis septena mundi triplicis
Stupenda cedant plurimum miracula

Pigri bootis ſydeti ſeptemplici
Vicinus: hec ſeptena luſi carmina

¶ Alpinus Drauanus

SAcratus eſt in orbe ſeptenarius
Informe mundi quo chaos formam induit
Quo phebus alto fulſit: et micantia
Certa ferebat lege celum ſidera
Quo terra pontus aer et facta omnia
Natura quo completa: ſeptimo die
Omni quieuit a labore conditor

¶ Rhenanus Vangioanus & Moſellanus

QVelo vt recurrunt ſeptem amica ſidera
Terre ſuis cyclis: et orbibus vagis
Mortalia et noſtrum genus regentia
Sic terra matet omnium ferax tulit
Septem viros quibus ſuperba grecia
Se iactat eruditione maximam
Mundum beaſſe mente: luce: gloria

¶ Necaranus Hercinianus

HEctor ſophos gratos ſtupere deſine
Achaicis perenne qui viuax agris
Dedere nomen: dote palladis ſacre
Monarcha thomanus poteſtas ceſariſ
Septem ducum hoc euo creatur deytatis
Germana viuis quis virebit gloria
Rheni et fluenta glouiantur turgidi

¶ Sentencie ſeptem ſapientum ſeptenis verſibus explicate Auſonij.

¶ Bias Prieneus

QVe nam ſumma boni? mens que ſibi conſcia recti
Pernicies hominū que maxima? ſolus homo alter

Quis diues? qui nil cupiet. quis pauper? auarus
Que dos matronis pulcherrima? vita pudica
Que casta est? de qua mentiri fama veretur
Quod prudentis opus? cum possit nolle nocere
Quid stulti proprium? non posse et velle nocere.

¶ Pittacus Mitylenaeus

Nosce te ipsum
Bono probari malo q̄ multis malis
Demens superbis inuidet felicibus
Demens dolorem ridet in se litium
Pareto legi quisq̄ legem sanxeris
Plures amicos re secunda compares
Paucos amicos rebus aduersis proba

¶ Cleobolus Lydius

Quanto plus liceat tanto libeat minus
Fortune inuidie est immeritus miser
Felix criminibus non erit diu
Ignoscas alijs multa: nihil tibi
Parcit quisque bonis: prodere vult bonos
Maior meritis gloria non datur
Turpis sepe datur fama minoribus

¶ Periander Corinthius

Nunquam discedat vtile a decoro
Plus est solicitus magis beatus
Mortem optare malum timete peius
Facis vt libeat quod est necesse
Multis terribilis caueto multos
Si fortuna iuuat caueto tolli
Si fortuna iuuat caueto mergi

¶ Solon Athenienſis

Tunc dico beatam vitam cum pacta facta sunt

Par pari iugato cōiuncta: quod inpar est dissidet
Non erunt honores vnquam fortuiti muneris
Clam coarguas propinquū palā laudaueris
Pulchrius multo parati: quā creari nobilem
Certa si decreta sors est: quid cauere proderit
Siue sint incerta cuncta quid timere conuenit

Chilo Lacedemonius

Nolo minor me timeat: despiciatq; maior
Viue memor mortis immemor vt sis
Viue salutis
Tristia cuncta exuperans aut animō aut amico
Tu bene si facias non meminisse fas est
Grata senectus homini patilis iuuente
Illa iuuentus grauior que similis senecte

Thales Milesius

Turpe quid ausurus te sine teste time
Vita perit: mortis gloria non moritur
Quid facturus eris dicere sustulens
Crux est si metuas vincere quod nequeas
Cum vere obiurges sic inimice viuas
Nil nimiū satis est: ne sit et hoc nimium

De septē sapiētibus ex greco translatū

Septenis patriam sapientum nomina: voces
Versibus expediam: sua quemq; monosticha dicens
Chilo cui patiens lacedemon noscere se ipsum
Periander trepidam moderare coryntius iram
Et mitylenetis nimium nil pittacus oris
Mensuram optimum ait cleobulus lyndius in re
Expectare solon finem decet otius athenis
Plures esse bias prauos quem clara priene
Miletī fugisse thales vadimonia alumnus

Decij magni ausonij ad Drepanum pacatū proconsulem De Ludo septem Sapientum.

Gnoscenda isthec: an cognoscenda teatis
Attento drepani perlege iudicio
Equanimus fiam te iudice: siue legenda:
Siue tegenda putes carmina: que dedimus.
Nam primum est meruisse tuum pacate fauorem:
Proxima defensi cura pudoris erit.
Possum ego censutam lectoris ferre seueri:
Et possum modica laude placere mihi.
Nouit equus plausse sonitum ceruicis amare:
Nouit & intrepidus verbera lenta pati.
Meonio qualem cultum quesiuit homero
Censor aristarchus: normaq; zenodoti.
Pone obelos igitur puriorum stigmata vatum
Palmas non culpas esse putabo meas.
Et correcta magis: q̄ condemnata vocabo:
Apponet docti que mihi lima viri.
Interea arbitrij subitutus ponderа tanti.
Optabo vt placeam: si minus vt taceam.

Prologus.

Septem sapientes nomen quibus istud dedit
Superior etas: nec secuta sustulit:
Hodieq; in hortis tam paliati prodeunt:
Quid erubescis tu togate romule?
Scenam q̄ introibunt tam clari viri?
Nobis pudendum hec non & atticis quoq;:
Quibus theatrum curie prebet vicem.
Nostris negotijs sua loca sortito data:
Campus comitijs: vt conscriptis curia:
Forum atq; rostra separatis ciuium.
Vna est athenis: atq; in omni grecia.
Ad consulendum: publici sedes loci:
Quem in vrbe nostra sero luxus condidit.
Aedilis olim scenam tabulatam dabat
Subito excitatam nulla mole saxea

Murena sic ⁊ gallius: nota eloquar:
Post q̄ potentes: nec verentes sumptuum:
Nomen perenne crediderunt: si semel
Constructa molis saxeo fundamine:
In omne tempus conderet ludis locum:
Cuneata creuit hec theatri immanitas.
Pompeius hanc ⁊ balbus: ⁊ cesar dedit
Octauianus concertantes sumptibus.
Sed quid ego isthec? non hac causa huc prodij
Vt expeditem quis theatra: quis forum:
Quis condidisset primas partes menium:
Sed vt verendos dissq̄ laudatos viros
Pregrederer agere quid vellent sibi
Pronunciare suas solent sententias:
Quas quisq̄ prudentum ante verterit.
Satis profecto que sint: sed si memoria
Rebus vetustis claudit veniet ludius
Edissertato: harum: quas teneo minus.

Ludius

Delphis solonem scripsisse fama est atticum
γνῶθι σεαυτον quod latinum nosce te:
Multi hoc laconis esse chilonis putant:
Spartane chilon sit tuum nec ne ambigunt.
Quod introfertur τελος ορα μακροβιου
Finem intueri longe vite quo iubes.
Multi hoc solonem dixe creso existimant:
Et pittacum dixisse fama est lesbium
καιρον γνῶθι tempus vt nouis iubet:
Sed καιρος iste tempestiuum est tempus
Bias prieneus dixit οι πλειστοι κακοι
Quod est latinum plures hominum sunt mali.
Sed impetuos scito: quos dixit malos.
μηδεν αγαν Penandri est corinthij:
Meditationem esse totum: qui putat.
αριστον μετρον esse dicit ludius
Cleobulus: hoc est optimus cunctis modus.
Thales. ἐγγυα πρᾶ protulit.

Spondere qui nos noxa q̄ presto est vetat:
Nec nos monere fenoratis non placet
Dixere quidam: legifer: venit solon.

¶ Solon

De more greco prodeo in scenam solon
Septem sapientum fama cui palmam dedit
Sed fama non est iudicij seuertitas:
Neq̄ me esse primum: vestrum vnum existimo.
Equalitas quod ordinem nescit pati.
Recte olim ineptum delphicus ait deus
Querentem quis nam primus sapientum foret.
Vt in orbe tereti nomen insertum incideret
Ne primus esset: ne vel imus quispiam:
Eorum e medio prodeo gyro solon.
Vt quod dixisse creso regi existimor
Id omnis hominum secta sibi dictum putet:
Grece coactum est: τελος ορα μακροβιου
Quod longius fit si latine edisseras
Spectare vite iubeo cunctos terminum:
Proinde miseros aut beatos dicies:
Euenta quod sunt semper ancipiti statu
Id adeo sic est si queam paucis loquar
Rex an tyrannus lydie cresis fuit
Is beatus diues insanum in modum
Lateribus aureis templa qui diuis dabat:
Is me euocauit: veni dicto obediens:
Meliore vt vti rege possint lydij:
Rogat beatum prodeam si quem nouerim:
Telena dico ciuem non ignobilem:
Pro patria pugnans iste vitam obierat:
Despexit: alium querit: inueni aglaum
Fines agelli proprij nunquam excesserat:
At ille ridens: quo deinde me pons loco
Beatus orbe toto qui solus vocor:
Spectandum dico terminū vite prius:
Tum iudicandum si maner felicitas:
Dictum molestē cresus accepit ego

Relinquo regem: bellum ille in persas parat:
Profectus victus regi deditus
At ille captus: ipse funeris instar sui
Qui fama totum se per ambitum dabat:
Volueris in altum fumidos aer globos.
At pene sero cresus ingenti sono
O vere vates inquit: o solon solon
Clamore magno ter solonem nuncupat
Qua voce cyrus motus extingui iubet
Cyrum per omnem & destrui ardentem pyram:
Et commodum profusus himber nubibus
Repressit ignem: cresus ad regem illico
Per ministrorum ducitur lectam manum.
Interrogatus que in solonem diceret:
Et sciendi causam haberet nominis
Seriem per omnem cuncta regi edisserit:
Miseratur ille: vimq; fortune videns
Laudat solonem. cresum in amicis habet:
Vinctumq; pedicis aureis secum iubet
Reliquum quod esset vite totum degeret
Ego duorum regum testimonio
Laudatus & probatus ambobus fui.
Quodq; vni dictum est: quisq; sibi dictum putet:
Ego iam peregi qua decausa huc prodij:
Venit ecce chilon: vos valete & plaudite.

Chilon

Humbi sedendo: oculi spectando dolent:
Manendo solonem quoad se se recipiat:
Hiq; pauca diu loquuntur attici
Vnam trecentis versibus sententiam
Tandem peregit meq; respectans abijt.
Spartanus ego sum chilon: qui nunc prodeo:
Breuitate nota: qua lacones vsi sunt
Commendo nostrum γνῶθι σεαυτὸν noscete
Quod in columna iam tenetur delphica:
Labor: molestus iste: fructi est optimi
Quid ferre possis: quid non dinoscere:

Noctu diuq; que geras: que gesseris
Ad vsq; puncti tenuis instar querere
Officia cuncta pudor honorum constantia
In hec illa spreta nobis gloria
Dixi valet memores plausum non mores

Cleobulus

Cleobulus ego sum patue ciuis insule
Magne sed auctor quam cluo sententie
μέτρον μέτρον quem dixisse existimant.
Interpretare. tu orchestre maximus
Gradibus propinquus in yv sedes
μέτρον μέτρον an sit optimus modus.
Dic adnuisti gratiam habeo persequar
Per ordinem dixisse ex isto loco
At fer poeta videtur ne quid nimis:
Vt videtur quidem μηδὲν ἄγαν huc pertinere.
Vterq; sensus italus seu dorius:
Fandi tacendi vicinus sumni modus
Beneficiorum gratiarum iniurie
Studij laborum vita in omni quicquid est
Istum requirit optime pause modum
Dixi recedas sit modus: venit thales:

Thales

Milesius sum thales: aquam qui principem
Rebus creandis dixi: vt vates pindarus.
Dedere piscatores extractum mari
Tamq; hi iubente delio me legerant:
Quod munus hoc sapienti miserat:
Ego recusans non recepi: sed reddidi
Ferendum ad alios quos priores crederem.
Dein per omnes septem sapientes viros
Missum ac remissum rursus ad me deferunt.
Ego receptum consecraui apollini.
Nam is sapientem deligi phebus iubet:
Non hominem quemq; sed deum credi decet:

Is qui ego sum: causa sed in scenam fuit
Mihi prodeundi: que duobus ante me
Assertor vt sententie fierem mee:
Ea displicebit: non tamen prudentibus
Quos docuit vsus & peritos reddidit.
γνῶθι πρόσωπον ecce dicimus
Latinum est. sponte nova presto tibi est:
Per mille possum currere exempla: vt probem
Predes vadesq; penitudinis reos:
Sed nolo nominatim quenq; dicere.
Sibi quisq; vestrum dicat & secum putet:
Spondere quantis damno fuerit & malo:
Gratum hoc officium manet ambobus tamen
Pars plaudite ergo: pars offensi explaudite

ℂ Bias

Bias prieneus dixit: οἱ πλεῖστοι κακοί
Latine dictum suspicor. plures mali:
Dixisse nollem: veritas odium parit:
Malos sed imperitos dixi & barbaros
Qui ius equū sacros mores negligunt
Nam populus iste: quo theatrum cingitur:
Totus beatorum est: hostium tellus habet
Dixisse quos me credite plures malos.
Sed nemo quisquā tam malus iudex fuit
Qui non amborum partibus se copulet:
Siue ille vere bonus est: seu dici studet
Jam fugit illum in vsum nomen mali:
Abeo: valete: & plaudite plures boni.

ℂ Pittacus

Mitylena ortus pittacus sum lesbius
γνῶθι καιρόν qui dixit sententiam
Sed iste καιρὸς tempus vt nouis monet
Et esse καιρὸν tempestiuū quod vocant.
Romana sic est vox veni in tempore
Vester quoq; comicus terentius

Rerum omnium esse primum tempus autumat:
Ad antiphilam quo venerat seruos domo
Nullo impeditam temporis seruans vicem.
Reputate cuncti quotus offensam incidat
Spectata cui nou fuerit opportunitas
Tempus me abire: ne molestius: plaudite

¶ Periander

Ephyra creatus periander huc prodeo
μελέτη τὸ πᾶν qui dixit: & dictum probo:
Meditationem esse totum quod geras.
Is quippe solus rei gerende est efficax
Meditatur omne qui prius negotium.
Aduersa rerum vel secunda predicat
Meditanda cunctis comicus terentius::
Locare sedes: bellum gerere: aut ponere
Magnas: modicasq; res etiam paruas quoq;
Agere volentem semper meditari decet
Nam segniores omnes inceptis nouis.
Meditatio si rei gerende defuit
Nihil est q ampliorem curam postulet
Quam cogitare qui gerendum sit: dehinc
Incogitantes sors non consilium regit
Sed ego me ad partes iam recipio. plaudite
Meditari vt vestram rem curetis publicam.

Finit ludus Septem Sapientum.

¶ Beati Hieronymi presbyteri ad Magnū Oratorem vibis Rome satisfacientis illius questioni cur secularium litterarum vteretur exemplis. vbi imitamēto Pauli Apostoli et omnū fere Apostolicorū tractatuū docet philosophorum ac poetarum presertim ad confirmationem nostrorum dogmatum posse deduci.

Vsebium nostrū tuis monitis profeciſſe. nō tam epistola tua q̄z ipsius p̄ntudine didicimus. Et mirum in modū plus correptus placuit q̄z errans leserat. Certauerūt inter se indulgentia parentis et filij pietas. dum alter preteritorum nō meminit. alter in futurum quoq; officia policet. vnde et mutuo nobis tibiq; gaudendum est. quia nos filium recepimus. tu discipulum cōprobasti. Quod autem queris in calce epistole tue. Cur in opusculis nostris secularium litterarum interdū ponamus exempla et candorem eccleſie ethnicorum sordibus polluamus? Responsum breuiter habeto. Nunq̄z hoc quereres. nisi te totum Tullius possideret. si scripturas sanctas legeres. si interpretes earum omisso superciliо euolueres. Quis enim neſciat. ⁊ in Moyse. et in prophetarum voluminibus. quedā assumpta de gentilium libus? Et Salomonem philosophis Thiri ⁊ nōnulla. pposuiſſe. ⁊ aliqua respondiſſe. Vnde in exordio proverbiorum cōmonet. vt intelligamus sermones prudentie versutasq; verborū parabolas. ⁊ obscurum sermonē. dicta sapientū. ⁊ enigmata. que propue dialeticorū ⁊ philosophorum sunt. Sed ⁊ Paulus Apostolus Epimenidis poete abusus versiculo est: scribens ad Titum κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται κακὰ θηρία γαστέρες ἀργαί Cretenses semper mendaces male bestie vētris pigri. Cuius heroici hemistichium postea Callimachus vsurpauit. Nec mirum si apud latinos metrū non seruet ad verbum expressa translatio. cum Homerus eadem lingua versus in prosam. vix cohereat. In alia quoq; epistola Menandri ponit senatū φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί id est Corrumpunt eīm mores bonos cōfabulationes pessime. et apud athenenses in Martis curia disputans. Aratū testem vocat. Ipsius enim ⁊ genus sumus. quod grece dicit τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν Et est clausula versus heroici. ac ne parum hoc esſet. ductor christiani exercitus. ⁊ orator inuictus. p Christo causam agens. etiam inscriptionē fortunam. atte torquet in argumentū fidei. didicerat enim a vero Dauid extorquere de manibus hostium gladium. ⁊ Golie superbissimi caput proprio mucrone:

truncace. Legerat in Deutronomio. domini voce ꝑceptū mulie-
ris capuue radendū caput supercilia. oēs pilos. ⁊ vngues corporis
amputandos ⁊ sic eam habenda in cōiugio. Quid ergo mirū si et
ego sapientiā secularem propter eloquij venustatem: ⁊ membroꝝ
pulchritudinē de ancilla atq; captiua Jsraelitem facere cupio. ⁊ si
quicquid in ea mortuū est idolatrie voluptatis errons: libidinum
ve precido vel rado. Et mundus purissimo corpori vernaculos ex ea
genero dño sabaoth: Labor meus in familia christi proficit. stupꝝ
in alienā auget numerū conseruorum. Dsee accepit vxorem formi
cariā. Gomer filiam Debelaim id est dulcedinū ⁊ nascit ei de me-
retrice filius Jsrael. qui vocatur semen dei. Esaias nouacula acuta
barbam ⁊ crura radit peccantiū. Et Ezechiel in Tipo fornicantis
Hierusalem tondet cesaticm suam. vt quicquid in ea absq; sensu.
⁊ vita est auferatur. Cypꝛianus vir eloquentia pollens. ⁊ martirio
firmiano narrante mordet. cur aduersus Demetrianū scribens. te
stimonijs vsus sit Prophetarū ⁊ Apostolorum. que ille ficta ⁊ cō-
menticia esse dicebat. ⁊ non potius Philosophoꝝ. ac poetarum
quorum auctoritati. vt ethnicus cōtra ire non poterat. Scripserūt
contra nos celsus atq; Porphirius priori Origenes. alteri Metho-
dius. Eusebius. ⁊ Apollinaris fortissime responderunt. Quorum
Origenes octo scripsit libros. Methodius vsq; ad decemmilia ꝓce
dit versuū. Eusebius ⁊ Apollonaris viginticuinq; ⁊ triginta vo-
lumina cōdiderunt. Lege eos ⁊ inuenies nos cōparatione eorum
imperitissimos. Et post tanti temporis otium. vix quasi per som
nium quod pueri didicimus recordari. Julianus Augustus septez
libros in expeditione Parthica aduersum Christum euomuit. et
iuxta fabulas poetarum suo se ense lacerauit. si contra hunc scri-
bere temptauero. puto interdices mihi. ne rabidū canem philoso-
phoꝝ ⁊ Stoicoꝝ doctrinis. id est Herculis claua repercutiā
quamq; Nazarenū nostrum. ⁊ vt ipse solebat dicere Galileum. sa
tim in prelio senserit. ⁊ mercedem lingue putidissime contumeliꝰ
perfossus acceperit. Josephus antiquitatē approbans Judaici po
puli, duos libros scripsit contra Appionē Alexandrinū grama-
ticum. ⁊ tanta secularū profert testimonia. vt mihi miraculū sub
eat. quomodo vir hebreus ⁊ ab infantia sacris litteris eruditus cun
tam grecoꝝ bibliothecā euoluerit. Quid loquar de Philone. quē
vel alterum. vel secundum iudeum Platonē. cretica pronunciāt
Curtam per singulos. quadratus Apostoloꝝ discipulus. ⁊ Athe-
nensis pontifex Ecclesie nōne aduano principi Eleusine sacra in-

uisenti librum pro nostra religione tradidit: & tante admirationi oim fuit. vt psecutionē grauissimā illius excellēs sedaret ingeniū Aristides phs vir eloquentissimus eidem principi Apologeticum pro Christianis obtulit contextū philosophorum sentētijs. quem imitatus postea Justinus & ipse philosophus Antonio pio & filijs eius senatuiq; librum contra gentes tradidit. defendens ignominiam crucis. & resurrectionē Christi tota predicās libertate. Quid loquar de Melitone Sardensi episcopo. Quid de Apollinare hierapolitane Ecclesie sacerdote: Dionisioq; Countheorū episcopo & Tatiano. & Bardassane & Hereneo. Photini Martyris successore. qui Origenis hereseon singulatum venena ex quibus philosophorum fontibus emanarint. multis voluminibus explicarunt. Pantenus stoice secte philosophus ob p̄cipue eruditionis gloriam a Demetrio Alexandrie episcopo missus est in Indiam vt Christum apud Brachmānas. & illius gētis philosophos p̄dicaret: Clemens Alexandrine ecclesie presbiter meo iuditio omnium eruditissimus. octo scripsit stromatum libros & totidem

τοποτων id est disputationū. & aliū cōtra gentes pedagogi quoq; tria volumina. quid in illis indoctū. imo quid non e media philosophia est. Hunc imitatus Origenes decem scripsit stromateas Christianorum & philosophorum inter se sententias comparans & omnia nostre religionis dogmata. de Platone & Aristotile Numenio. Cornutoq; confirmans. Scripsit & Miliciades contra gentes volumen egregium. Hippolitus quoq; & apollonius Romane vrbis senatores propria opuscula condiderunt: Extant & Julij africani libri qui temporū scripsit historias. & Theodori qui postea Gregorius appelatus est viri apostolicorū signorum atq; virtutū. et Dionisij alexandrini episcopi anatolij quoq; Laodicene ecclesie sacerdotis. necnon presbyteroū Panphili pierij Luciani Malthionis Eusebij Cesarensis episcopi & Eustachij antiocheni. & Athanasij alexandrini Eusebij quoq; emiseni. & Triphyllij Ciprij & asterij scitopolite. & Serapionis confessoris. Titi quoq; Bostrensis episcopi. Capadocūq; Basilij gregorij amphilochij. qui omnes in tantū philosophorū doctrinis atq; sententijs suos resarsūt libros. vt nescias quid in illis primū admirari debeas. eruditionē seculi an scientiam scripturarū. Veniam ad latinos. quid Tertulliano eruditius. quid acutius apologeticus eius. & contra gentes libri cūctam seculi continent disciplinam minutius felix causidicus Romani fori in libro cui titulus octauus est: & in altero contra mathe

matices. si tamen inscriptio non mentit auctorem. quid gentilium scripturarum dimisit intactum. Septem libros aduersus gentes Arnobius edidit. totidemq; discipulus eius. Lactantius qui de ita quoq; ⁊ opificio dei duo volumina condidit. quos si legere volueris dialogum Ciceronis in eis [illegible] reperies. Victorino martyri in libris suis licet desit eruditio. tamen non deest eruditionis voluntas. Cyprianus quod idola dij nō sunt. qua breuitate. qua hystoriarum omniū scientia. quoq; verborū ⁊ sensuum splendore prestiterit. Hylarius meorum confessor temporum et Episcopus vij. Quintiliani libro ⁊ stilo imitatus est. ⁊ numero breuiq; libello. quem scripsit contra Dioscorum medicum. quid in litteris possit ostendit. Juuencusq; presbyter sub Constantino hystoriam domini saluatoris versibus explicauit. nec pertimuit Euangelij veritatem sub metri legis mittere. De ceteris vel mortuis vel viuentibus taceo. quorum inscriptis suis ⁊ vires manifeste sunt. ⁊ voluntas. Nec statim prauā opinione fallaris contra gentes hoc esse licitum. In alijs disputationibus dissimulandum. quia omnes pene omnium libri exceptis ijs. qui cum Epicuro litteras nō didicerunt. eruditōis doctrineq; plenissimi sunt. Quamq; ego illud magis reor. quod dictanti venit in mentem. non te ignorare quod semper a doctis vitis vsurpatum est. sed per te mihi proponi ab alio questionem. qui forsitan propter amorem hystoriarum salustij Calphurnus cognomento lanarius sit. Cui queso vt suadeas ne vescentium dentibus edentulus inuideat ⁊ oculos capreatū talpa contemnat. dies vt cernis ad disputandum materia. sed iam epistolaris angustia finienda est.

¶ Impressum Vienne ductu Conradi
Celtis Anno M Quingēsimo seculari